

STORTINGET

Lovvedtak 61

(2025–2026)

(Første gangs behandling av lovvedtak)

Innst. 368 L (2025–2026), jf. Prop. 59 L (2025–2026)

I Stortingets møte 3. juni 2026 ble det gjort følgende

vedtak til lov

om endringer i straffeprosessloven mv.
(skjult kameraovervåking ved bruk av mobilt kamera m.m.)

I

I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker gjøres følgende endringer:

§ 100 a første ledd første punktum skal lyde:

Når retten behandler en sak etter §§ 200 a, 202 c, 202 f, 208 a, 210 a, 210 c, 216 a, 216 b, 216 m, 216 o, 242 a, § 264 sjetten ledd, § 267 første ledd tredje punktum, § 292 a eller politiloven § 17 h tredje ledd, skal den straks oppnevne offentlig advokat for den mistenkte.

Kapittel 15 a overskriften skal lyde:

Kap 15 a. Teknisk sporing

§ 202 a oppheves.

Nytt kapittel 15 b med §§ 202 d til 202 g skal lyde:

Kap 15 b. Skjult kameraovervåking

§ 202 d

Politiet kan iverksette skjult kameraovervåking rettet mot personer på offentlig og privat sted når det foreligger skjellig grunn til mistanke om en straffbar handling som etter loven kan medføre frihetsstraff.

Beslutning treffes av påtalemyndigheten. Beslutningen skal så vidt mulig være skriftlig og opplyse om hva saken gjelder, og hva tiltaket går ut på. En muntlig beslutning skal snarest mulig nedtegnes.

Uten beslutning fra påtalemyndigheten kan polititjenestepersoner iverksette skjult kameraovervåking når

- mistenkte observeres på fersk gjerning eller ferske spor, eller
- det ved opphold er fare for at etterforskningen vil lide.

Kameraovervåkingen skal meldes til påtalemyndigheten for godkjenning så snart som mulig.

§ 202 e

Vedvarende eller regelmessig gjentatt skjult kameraovervåking kan rettes mot personer på offentlig sted eller privat sted som er synlig for allmennheten, når det foreligger skjellig grunn til mistanke om en eller flere straffbare handlinger som etter loven kan medføre høyere straff enn fengsel i 6 måneder, og slik overvåking vil være av vesentlig betydning for etterforskningen. Tiltalelse gis av retten ved beslutning.

Dersom det ved opphold er stor fare for at etterforskningen vil lide, kan ordre fra påtalemyndigheten tre istedenfor rettens avgjørelse etter første ledd. Reglene i § 216 d gjelder tilsvarende.

§ 202 f

Vedvarende eller regelmessig gjentatt skjult kameraovervåking kan rettes mot personer på privat sted som ikke er synlig for allmennheten, når noen med

skjellig grunn mistenkes for en handling eller forsøk på en handling

- a. som etter loven kan medføre straff av fengsel i 10 år eller mer, eller
- b. som rammes av straffeloven §§ 121, 123, 125, 126, 127 jf. 123, § 128 første punktum, §§ 129, 130, 136, 136 a, 231, 254, 257, 311, 332 jf. 231, 335 jf. 231, 337 jf. 231 eller 340 jf. 231, av lov om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v. § 5 eller av lov om utlendingers adgang til riket og deres opphold her § 108 femte ledd.

Tillatelse gis av retten ved kjennelse.

Tillatelse kan bare gis for sted hvor det må antas at den mistenkte vil oppholde seg.

Tillatelse kan bare gis dersom det må antas at slik overvåking vil være av vesentlig betydning for å oppklare saken, og oppklaring ellers i vesentlig grad vil bli vanskeligjort.

Reglene i § 202 e annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 202 g

Det kan ikke gis tillatelse til å overvåke noens private hjem etter reglene i dette kapittelet.

Tillatelse til skjult kameraovervåking av sted hvor advokat, lege, prest eller andre erfaringsmessig fører samtaler av svært fortrolig art eller av redaksjonslokale eller tilsvarende sted hvor redaktør eller journalist fører samtaler av yrkesmessig art, kan bare gis når det foreligger særlige grunner, såfremt vedkommende ikke selv er mistenkt i saken. Slik tillatelse kan kun gis etter reglene i §§ 202 e eller 202 f.

Tillatelse til skjult kameraovervåking etter §§ 202 e og 202 f gis for et bestemt tidsrom som ikke kan være lengre enn strengt nødvendig, og som uansett ikke kan overstige 4 uker om gangen.

Når ikke annet er bestemt i avgjørelsen om skjult kameraovervåking etter §§ 202 e og 202 f, kan politiet i medhold av disse bestemmelsene foreta innbrudd for å plassere eller fjerne utstyr som er nødvendig for å gjennomføre kameraovervåkingen.

Avgjørelse om skjult kameraovervåking treffes uten at den mistenkte eller den som avgjørelsen ellers rammer, gis adgang til å uttale seg, og avgjørelsen blir ikke meddelt dem. Ved tillatelse etter § 202 f skal likevel mistenkte og den som har rådighet over stedet, underrettes om overvåkingen når den er avsluttet. Reglene i § 216 j gjelder tilsvarende.

Regelen i § 196 gjelder tilsvarende.

Reglene i § 216 g gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 222 d første ledd innledningen skal lyde:

Retten kan ved kjennelse gi politiet tillatelse til som ledd i etterforskning å nytte tvangsmidler som nevnt i kapittel 15, 15 a, 15 b, 16, 16 a, 16 b og 16 d når det er ri-

melig grunn til å tro at noen kommer til å begå en handling som rammes av

§ 222 d tredje ledd annet punktum skal lyde:

Tillatelse til å nytte tvangsmidler som nevnt i §§ 200 a, 202 c, 202 f, 216 a, 216 m og 216 o kan bare gis når særlige grunner tilsier det.

§ 222 d femte ledd første punktum skal lyde:

Bestemmelsene i kapittel 15, 15 a, 15 b, 16, 16 a og 16 b gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 242 første ledd annet punktum skal lyde:

Innsyn i opptak, notater og andre dokumenter som inneholder opplysninger om eller fra bruk av tvangsmidler som nevnt i §§ 200 a, 202 b, 202 c, 202 d, 202 e, 202 f, 208 a, 210 a, 210 c, 216 a, 216 b, 216 m, 216 o og 222 d, eller bruk av båndlegging etter politiloven § 17 h tredje ledd, kan også nektes dersom innsyn kan skade etterforskningen av andre saker.

II

I lov 13. juni 1975 nr. 39 om utlevering av lovbrytere m.v. gjøres følgende endringer:

§ 15 nr. 1 første punktum skal lyde:

Til fremme av undersøkelsen og for å sikre utlevering kan de tvangsmidler som er nevnt i straffeprosessloven kapitler 14, 15, 15 a, 15 b, 16, 16 a, 16 b og 16 d, samt båndlegging etter politiloven § 17 g, anvendes i samme utstrekning som i saker angående lovbrudd av tilsvarende art som forfølges her i riket.

§ 20 nr. 1 første punktum skal lyde:

Når en person i fremmed stat er siktet, tiltalt eller domfelt for en straffbar handling som kan begrunne utlevering etter denne lov, kan tvangsmidler etter straffeprosessloven kapitler 14, 15, 15 a, 15 b, 16, 16 a, 16 b og 16 d, samt båndlegging etter politiloven § 17 g, anvendes overfor ham i samme utstrekning som i saker angående lovbrudd av tilsvarende art som forfølges her i riket, såframt kompetent myndighet i den fremmede stat ber om det før utleveringsbegjæring er framsatt.

§ 24 nr. 1 første punktum skal lyde:

Til bruk for straffesak i fremmed stat kan det på begjæring bestemmes at tvangsmidler som nevnt i straffeprosessloven kapitler 15, 15 a, 15 b, 16, 16 a, 16 b, 16 d og 17, skal kunne anvendes på samme måte som i saker om lovbrudd av tilsvarende art som forfølges her i riket.

III

I lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet gjøres følgende endringer:

§ 17 d første ledd innledningen skal lyde:

Retten kan ved kjennelse gi Politiets sikkerhetstjeneste tillatelse til som ledd i sin forebyggende virksomhet

å nytte tvangsmidler som nevnt i straffeprosessloven §§ 200 a, 202 c, 202 e, 202 f, 208 a, 210 a, § 210 c, 216 a, 216 b, 216 m eller 216 o dersom det er grunn til å undersøke om noen forbereder en handling som rammes av

§ 17 d annet ledd annet punktum skal lyde:

Tillatelse til å nytte tvangsmidler som nevnt i straffeprosessloven §§ 200 a, 202 c, 202 f, 216 a, 216 m og 216 o kan bare gis når særlige grunner tilsier det.

§ 17 d fjerde ledd skal lyde:

Sjefen eller den assisterende sjefen for Politiets sikkerhetstjeneste, *eller den i ledende stilling i tjenesten som disse bemyndiger*, kan på samme vilkår som nevnt i før-

ste jf. annet ledd tillate bruk av tvangsmidler som nevnt i straffeprosessloven §§ 202 b, 202 d og 216 l.

IV

I lov 28. mai 2010 nr. 16 om behandling av opplysninger i politiet og påtalemyndigheten skal § 50 tredje ledd fjerde punktum lyde:

Bestemmelsen gjelder tilsvarende for opplysninger innhentet etter straffeprosessloven §§ 216 m og 216 o, og for opplysninger innhentet etter *straffeprosessloven §§ 202 c, 202 e og 202 f* så langt den passer.

V

Loven gjelder fra den tiden Kongen bestemmer. De ulike bestemmelsene kan settes i kraft til forskjellig tid.

Masud Gharakhani

president

